

Toen verliet Jezus den tempel en volgde zijne ouders naar Nazareth, en was hun in alles onderdanig. Van dan voort begint zijn verborgen leven, waarvan niemand iets weet te vertellen, omdat het verborgen was.

Joh. W. Schotman

DE MOEDER

In het golvend heuvelland achter het recht uit zee oprijzende Pai-Pao-Shan gebergte, waar de rulle weg zich om den uitloper van een lagere tussenkam heenbuigt, staat, zich aandringend tegen de zuidelijke helling van dien baren berg, de Tempel van den Ossenkonink.

Menigmaal was ik er op mijn tochten landwaarts al langs gereden, achteloos, want achter den brokkeligen grauwgelen muur, waarboven een machtige eeuwenoude boom breed zijn knoestige takken breidde, had ik nooit meer dan het alom te vindene en gewone vermoed.

Maar op een stillen en klaren herfst-dag, rijdend alleen en onbekommerd den langen eindeloos zich tussen heuvels en bergen voortslingerenden weg, ben ik eens afgestegen en heb ik aan de vale en verweerd-houten deur geklopt. Honden blaften, schuifelende voetstappen naderden, de dwarsbalk werd weggeschoven en de deur week open. Een oude man in vuilblauwe kiel en een jongere vrouw met een kind aan de borst stonden aan den ingang en zagen mij vragend aan. Achter hen zag ik op een grauwleem, rommelige binnenplaats, waar kinderen speelden en een onbeholpen aarden komfoor rokende was.

'Ik zou wat willen rusten en den tempel willen zien', zei ik. De oude man trad terzijde en nam de teugels van mijn paard over. De vrouw sloot de poort weer. Ik verwonderde mij daarover, want bij dag staan de tempelpoorten immer open. Maar ze schudde het hoofd: 'Er zijn rovers', zei ze kort.

De kinderen hielden op met spelen en kwamen naar mij toe. Het waren halfnaakte dreumessen met levendige, glitterende ogen en kleine pickjes vlecht loodrecht omhoogstaand op hun kruin. Aandachtig zagen ze toe, hoe ik mijn brood uit den reiszak haalde en, op de stenen treden van een doorgang gezeten, mijn maal deed. De oude man bracht mij wat thee: lichtgeel bitter vocht, maar door de vreemde wrangheid, verkwikkend.